

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ' 830 Ίδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ Δευτέρα 10 'Απριλίου 1932

Η ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ

Υπάρχουν άφελεις ή άμετανόητοι, βενιζελικοί βεβύλω, συμπολίται μας, οι όποιοι εν τη άφελεία των και τη άμετανόητοότητι των, νομίζουν ότι ο Βενιζέλος εί αι το θαύμα τη Δημιουργίας, και ότι πάν το παρ' αύτου πραττόμενον είαι μεγαλόρρημα, και πάν το παρ' αύτου λεγόμενον είαι θάσφατον. Οι τοιούτοι άφελεις και άμετανόητοι και άματάπιστοι, καιτοι γνωρίζουν ότι ο Προ'υπολογισμός του έλληνικού Κράτους άνήλθεν εις χείρας του Βενιζέλου από 7 1)2—8 δυσκατομύριων δραχμών εις 12 δυσκατομύριον, καιτοι βλέποντες τα πολούμενα εις τήν τής πρώτης άνάγκη: άνωψόμενα εις δυσθεώρητα ύψη, καιτοι ένωσούν πολυ καλά την ύπερπάλαιον πολιτικήν του λατρευόμενου και θεοποι υρένου παρ' αύτων Βενιζέλου των, ως οδηγήσαν ήμεις το χείλος του βαράθρου, το όποιον εύτολεξεί ώμολόγησαν άνώπιον της Βουλής αύτος ο υίος ο Βενιζέλος, έξακολουθών να πιστεύουν ότι αύτος θάνα διασώσων όλα, καιτοι τα συναισθάνονται Δάνεια εί: το Έξωτερικόν εν πολλών έκατομυρίων λιρών, τών όποιων οι βαρεις τόκοι ιύστησαν κατά δυσκατομύρια τών έλληκόν Προ'υπολογισμόν, καιτοι άκούουν ότι ήμεθα εις τα πρόθυρα της έγκαταλείψας της Χρυσής Βάσας, φθάνουν μέχρι του σημείου τοιαύτης παθολογικής άπουσίας, ώς να πιστεύουν ότι ο Βενιζέλος θά φάγη τα ξένα Δάνεια, κηρύττον την χρεωκοπία και ούτω το Κράτος μας δέν θά πληρώνη πλέον τούς ύπερόγκους και εις δυσκατομύρια άνερχόμενους τόκους αύτων, και θ' άναισθη έπί της: 'Ελλάδος ο χρυσός αιών ! ! !

Και είπομεν πολλάκις και πολλάκις έγράψαμεν ότι μόνον δύο είδών βενιζελικοί άνθρωποι ύπάρχουν εις τον Κόσμον: οι έξυπνοι κερδοσκόποι οι πλουτιζόντες και οι άπολαμβάνοντες δόξαν και τιμές εκ του διοικούντος την Ελλάδα Βενιζελισμού και οι ήλιθιοι. Θά επιχειρήτω έν τω άρθε μου τούτω, άποτεινόμενος όχι προς τούς έξύπνους κερδοσκόπους, τούς έμεταλλασμένους τον Βενιζελισμόν, αλλά προς τούς άφελεις ήτοι τούς ήλιθίους, τούς και ή τή πιστει και άνεστ ούδενός ύλικού ή ήθικού συμφέροντος θεοποιούντας και λατρεύοντας τον Βενιζέλον, να τούς πείσω ότι δολοφονούν την Ελλάδα, ύστερα από δια βλέπουν σημερον με τα ίδια των τα μάτια, όντες ώ: όι τρια προσκολλημένοι εις τον Βενιζελισμόν...

Ένας καλός μου έλλη άφελής βενιζελικός φίλος έν της τάξεως των

εμπόρων, τον όποιον έπεσεiron να πείσω περί της ορθότητος της άντιβενιζελικής πολιτικής και του άντιβενιζελικού Αγώνος, μοι άπήντησε μακαρίως:

Και τί θά μάς κάνουν οι Φράγκοι, άν κηρύξη ο Βενιζέλος χρεωκοπίαν, και χάσουν τα δανεισμένα σ' έμάς χρήματα τους;

Απήντησα ως έξης προς τον άμετανόητον τοιόν βενιζελικόν φίλον μου, έννοών ότι συγχρόνως ν' άπαντώ προς όλους τούς άφελεις βενιζελολάτραις δια το: «Τί θά μάς κάνουν οι Φράγκοι, εάν κηρύξη ο Βενιζέλος την χρεωκοπίαν;»

—Οι Δανεισται μας είαι Ισχυροί, διότι άνήκουν εις μεγάλα και ισχυρά Κράτη, και ως Ισχυροί θά μάς έαβιάσουν με τον δυνατότερον τρόπον. Αί Κυβερνήσεις, εις τας όποιαις άνήκουν ούτοι, θά στείλουν από ένα μέρος των στόλων των έκάστη, εις τούς έλληκούς λιμένας και άφ' ένος μόν θά μάς κατάσχουν τα Τελενεία, άφ' έτέρου δέ θά μάς επιβάλλουν και ένόπλιος άκόρη, να σεβασθώμεν τα Δάνειά των και να τούς πληρώωμεν εις το άρτιον τα τοκοχρεωλύσια των. Θά ουστήσουν έν Ελλάδα δεύτερον Έλεγχον, προς έπιστορίαν των τοκοχρεωλυσίων, ό όποιος θά εισπράττηκαίδους τός προπρόσθους του έλληνικού Κράτους, και μετά την άφαίρεσιν των όσων έχουν να λάβουν προς άπρόσκοπτον πληρωμήν της τας των τοκοχρεωλυσίων των, θά μάς άφίσουν το υπόλοιπον δια την Διοίκησιν του Κράτους, το όποιον ύπόλοιπον δέν θά έξαρξη να πληρωθή ούτε το ήμισυ των δαπανών, άτινα απαιτούνται δια την λειτουργίαν των διαφόρων κρατικών Υπηρεσιών! Να! ούτε το ήμισυ! Και τότε θ' αναγκασθώμεν να περιορίσωμεν εις το ήμισυ όλας μας τας δαπάναις: του Στ. ατού, του Ναυτισμού, της Αεροπορίας της Δικαιοσύνης, των Δημοσίων Έργων, της Διοικήσεως κλ. κλ. Τότε θά έχωμεν δύο καδύνους ν' αντιμετώπισωμεν ώ: Κράτος και ως Έθνος: τον Έσωτερικόν κίνδυνον, ήτοι τον Κομμουνισμόν, την ληστείαν κλ. και τον Έξωτερικόν κίνδυνον, ήτοι τον άπειλούντα την Θράκην, και την Μακεδονία, Έως και αυτήν μας άκόμη την Ηπειρον.

Αυτά θά είαι τα έπακόλουθα της χρεωκοπίας μας, Κύριοι Βενιζελολάτραι, την όποιαν άπέυχομαι όση μοι δύναμις.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΓΡΑΦΟΝΤΕΣ εις το φύλλον της παρελθούσης Πέμπτης της «Ελευθερίας» περί των έν τω ένταύθα Ρουμανικώ Γυμνασίω βυσοδομουμένων έναντίον του Γερμανισάχχον κ. Δαδάμη, έλέγομεν ότι ή μερίς αύτη των βυσοδομουμένων καθηγητών, δημοσιογραφούσα έν τινι των έν Βουκουρεστίω έφημερίδων, ύβριζε και έσυκοφάντει την ελληνικήν Κυβέρνησιν, ώ: καταπιέζουσαν την έν Ηπειρώ ρουμανίζουσαν Μειονότητα, ύψυχως όμως ή έφημερίς, ή τις φιλοξένησε τας έναγελον της ελληνικής Κυβερνήσεως ύβρεις και συκοφαντίας της «λόγφ μερίδος, δέν είαι έφημερίς έκ των γνωστών έν Βουκουρεστίω, αλλά λαθρόβιον τι φυλλάδιον, το όποιον ήρξατο δημοσιεύμενον παρά τινων Μακεδονορρομανιζόντων έν τη ρουμανική Πρωτεύουσά μαθητών, του όποιου το 1ον φύλλον έξεδόθη την 6ην Φεβρουαρίου και μέχρι σημερον έχουν έκδοθή μόνον 6 το όλον φύλλα ! ! !

Σκοπός της έν λόγφ μερίδος των καθηγητών, της ενεργήσεως προς όφελος και δια λογαριασμόν τρίτων, εκ Βουκουρεστίου, είαι ή άφαιρέσις της γυμνασιαρχίας του ένταύθα ρουμανικού Γυμνασίου εκ των χειρών του κ. Δαδάμη και ή άνάθεσις αύτης εις άρεσιν αύτης, πρόσωπον, αλλά έως έδω, και σταματώμεν, διότι δέν άπιδυμώμεν να ελαβώμεν εις τας έσωτερικάς και τας διαμάχας του προσωπικού του ένταύθα ρουμανικού Γυμνασίου, έρωτώμεν μόνον τι τι ενδιαφέρει τον άντιπάλον του κ. Δαδάμη, εάν ούτος υπηρέτησεν εις τον ελληνικόν Στρατόν ή φυγοστράτη έξ αύτου; Τι σχέσιν έχει ή στρατιωτική ύπηρεσία του φυγοστράτου, έστω κ. Δαδάμη με τα καθήκοντά του ως γυμνασιάρχου του ένταύθα ρουμανικού Γυμνασίου; Μήπως οι Κύριοι ούτοι άνήκουν εις την στρατολογικήν ύπηρεσίαν της Ελλάδος;

ΠΗΡΑΙΩΘΕΝΤΩΝ των στρατιωτικών Γυμνασίων των έν Ιωαννίναις, Περίβλη και Άρτι στρατιωτικών μονάδων, τα έλθόντα ένταύθα προς ευτύτο στρατιωτικά άεροπλάνα παρεμύσαν μέχρι χθές, χάριν των έγκληνίων του Διοικητή του Ιωαννινών, έπανακάπτον τας ήμερας: τήν 6ην Αθήναι: βράδυναι.

Ο έμπορικός βιομηχανικός και έπαγγελματικός συναλλασσόμενος Κόσμος της Ηπείρου έκηρύχθη άλλος

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλούνται οι τε του Έσωτερικού και του Έξωτερικού καθυστερούντες την συνδρομήν των Συνδρομηται της «Ελευθερίας» πολλοι των όποιων όφείλουν πολλών έτών τοιαύτας, να σπεύσουν να έξοφλήσουν τας όφειλάς των, άλλως να μάς επιστρέψουν το φύλλον ένα τούς διαγραφώμεν εκ του καταλόγου των συνδρομητών, και μη άναγκασθώμεν να αναφέρωμεν τα όνοματά των έν τη εφημερίδι μας, ως κατοπληρωτών.

Μέν ύπερ του ύπό της Κυβερνήσεως μαγειρεσμένου χρεωστασίον, άλλος δέ κατ' άποσάλλ' ήμετάπέχουμεν να έκφρασωμεν γνώμην, περί της ώφελιμότητος αύτου διότι ούτε δανειζόμεθα, ούτε έχομεν τα προσόντα να δανεισώμεν, και έπομένως δέν ενδιαφερόμεθα, ούτε ύπερ, ούτε κατά.

10 ένταύθα έπιστημον βενιζελικόν όργανον «Κήρυξ» έγκαλει τον «Ηπειρωτικόν Αγώνα» ως βασιλικόν! Έπειδή είαι άνακριβέστατον το τοιούτον ως βασιλικόν, έχομεν την υποχρέωσιν να το διαψέσωμεν κατηγορηματικώς, καθόσον οι «Ηπειρωτικός Αγών» είαι όργανον της πανανδρίας Δούλη Μπέμης.— Βηλαρά — Βέργου του (Μυληναίου) και Μυλωνά, οκτινές μέχρι ταύτης της στιγμής τοιάχιστον δέν μάς έδήλωσαν, ως βασιλικούς πολιτικήν φίλιαν. Βεβαίως μεν δ' μωστόν τέως Σειμικόν Διευθυντήν του «Κήρυκος» κ. Δ. Παρίδη, δι και δηλούντες ήμεεις φίλιαν δέν θά τούς δεχθώμεν, τούς μόν τρεις πρώτους Δούλην—Μπέμη—Βηλαράν, ώ: άγνώμονας, και δέν επιθυμούμεν δεχόμενοι τούς εις τον Συνδοσισμόν μας, να πάθωμεν ότι έπαθα και παθαίνει ο κ. Δημ. Νόβη—Μπότσαρης, τούς δέ δύο τελευταίους Βέργον και Μυλωνάν ως μη Ηπειρώτας!

ΠΑΡΟΦΕΡΟΥΜΕΘΑ έν Μπάγιας του Στρατιού ότι ο έκαι Εισηγητής κ. Α. Αλέσης και ο Ασκάνος κ. Α. Ενθάκη, έδημιούργησαν μιαν έλλαν κατασιν διαφύλακτες την φιλικήν και γνήσια, και ύποβάλλουν—σπερδόν μνημόσιν κατά των όσων δέν έτελεί τις θα έλθεις των. Μά: φαίνεται άπιστάτων το πράγμα, όφείλουν δέσφ' απο' στόματι αυτών Άρχών και εις τας όποιαις κατηγορήσαν όρισμένα έκτροπα των δύο τούτων ύποκλήτων παρά του Προέδρου της Κοινότητος να σπεύσουν έν τάχει και διανεγρήσουν άυστηροκάτας άνεπίσεις κατά των δύο τούτων και τούς μεταθέσουν άμέσως, διότι άρκετ ή φτώχεια και ή άθλιότης του δένει σημερον τον άγροτικόν πληθυσμόν, ώστε να περιττεύουν αι τοιαύται

Ἀριστοκλῆς Δολ. 3